

Prea multă iubire (sau povestea necunoscută din spatele videoclipului lui C. Tangana)

Acum câteva luni, Sergio Larrinaga a murit. Câteva zile mai târziu, a murit și tatăl său, Manolo. Ar fi fost doi anonimi – sau aproape – dacă Sergio nu ar fi fost autorul marșului „El Amor”, notele muzicale care deschid celebrul cântec „Demasiadas mujeres” al lui C. Tangana. Aceasta este povestea Eloísei, mama lui Sergio, soția lui Manolo. Am fi putut intitula

acest articol „Prea multă femeie”, dar ea nu ne-ar fi lăsat...

10.04.2025

În martie 2018, Eloísa ieșea de la Slujbă când a auzit o voce slabă chemând-o: „Elitooo”. Când s-a întors, l-a văzut pe Manolo, soțul ei, care era foarte rău... L-a dus la spital, unde i-au dat trei zile de viață. Avea cancer de prostată, BPOC și metastază osoasă progresivă.

Copiii lor au început să se organizeze pe ture, dar ea și-a asumat responsabilitatea de a-l îngriji. „Ceilalți au familiile lor, muncesc...”. În iunie, Manolo a fost externat, iar Eloísa l-a luat acasă.

Nu mai trăiseră împreună de treizeci și cinci de ani, deși nu pierduseră

niciodată legătura. La fiecare sărbătoare de familie, ea le cerea celorlalți să-l sune. Cinci copii, opt nepoți și doi strănepoți formau un lanț prea puternic pentru a fi rupt complet.

O căsnicie pusă la încercare

În 1991, Eloísa a suferit o depresie severă din cauza dependenței de jocuri de noroc a soțului său.

Minciuni, absențe și multă suferință. Locuiau în centrul orașului Cádiz, iar copiii lor erau deja adulți, așa că într-o zi ea l-a părăsit și s-a întors în cartierul ei natal, La Viña, cu lumina sa spectaculoasă și casele vechi, unde mai mulți vecini împărțeau aceeași baie.

Eloísa a mers la școală doar până la 12 ani, dar nu i-a lipsit niciodată munca, nici măcar când copiii ei erau mici. A început prin a vinde produse cosmetice, apoi a îngrijit bolnavi, ceea ce i-a deschis o lume nouă.

Pe lângă dependența de jocuri de noroc a soțului ei, s-a confruntat și cu dependența unuia dintre copiii lor. Sergio era al patrulea. Încă de mic, a fost special. Avea coșmaruri teribile, dar medicii nu le dădeau importanță, deoarece în acea perioadă bolile mintale nu erau tratate ca acum. Mai târziu, problemele au devenit mai grave. Era epoca „rutei bacalao” și a pastilelor de ecstasy, iar Sergio a devenit dependent.

Ea a vrut întotdeauna să înțeleagă mai bine ce i se întâmpla fiului ei și a studiat mult pe această temă. „Am continuat să mă instruiesc și încă o fac, în patologie duală psihiatrică și dependență de droguri. Acești bolnavi suferă mult. Sunt un subiect delicat și nu au acces la tratamente complete. Lumea crede că dependențele duc la tulburări mentale, dar nu este întotdeauna în această ordine.”

Lupta împotriva stigmatizării

Era anul 1993 și ea era distrusă. Într-o zi, s-a întâlnit cu o prietenă din copilărie, care a invitat-o la un curs catehetic în parohia Rosario. „Pentru mine era ceva total necunoscut, dar m-am dus.” Acel loc i-a dat putere. Începea să aibă un motiv să se ridice dimineața: întâlnirile cu grupul de cateheți.

La început, nu știa să se roage, nu știa nimic. „Îmi vorbeau despre 'Domnul' și eu nu știam cine e, pentru că mereu i-am spus Dumnezeu! Și în copilărie îmi spusese că este Cel care vede totul, Cel care pedepsește...”

A început să simtă ceva în interior... Se ruga atât de mult încât au început să-i spună „nebuna din tabernacol”. Întreba, căuta răspunsuri, nu îi era rușine: „Învățam și încă învăț, chiar dacă în curând voi împlini 70 de ani.”

A început să frecventeze un grup de familii anonime, format din persoane care aveau rude cu tulburări mintale, și a ajuns să-l coordoneze. În 2007, a fondat asociația “*Mujeres de Acero*” pentru a ajuta persoanele din cartierul ei care se confruntau cu probleme similare.

„Îmi pare foarte rău că oamenii se obișnuiesc să vadă dependenții de droguri pe străzi. Sunt bolnavi și trebuie să învățăm să îi înțelegem. Să nu îi judecăm, să nu îi stigmatizăm.”

„Știu că Dumnezeu mi-a dat carisma de a avea grijă de bolnavii de care nimeni nu vrea să se ocupe, dar aceasta este carisma lui Isus Cristos. În casa mea au murit opt persoane din familia mea, îngrijite de mine. Am învățat, treptat, cum să îngrijesc o necroză, cum să pun o sondă... Cei de la ambulatoriu mă cunosc deja și uneori mă sună ca să vorbesc cu familiile altor bolnavi”.

În 2015, întâlnirea ei cu Dumnezeu a făcut un nou pas decisiv. „Am cunoscut-o pe Mari Toni, supranumerară a Opus Dei, care a fost îngerul meu păzitor”. Cu ea, Eloísa a participat la primul ei curs de reculegere. Pe drum, în mașină, era cu două prietene care nu conteneau să povestească tot felul de nenorociri, și i s-a făcut rău... Noroc că soțul uneia dintre ele, care conducea, a intervenit și le-a spus: „O să o speriați”. Și așa a fost. „Nu putem fi profeți ai nenorocirii! Trebuie să-i molipsim pe ceilalți cu bucuria noastră, pentru că Duhul Sfânt știe ce avem nevoie în fiecare moment. Eu mereu Îl rog pe Dumnezeu să mi-l trimită”.

Un an mai târziu, a cerut admiterea în Operă. „Sunt foarte fericită. Opus Dei a fost o verigă foarte puternică pentru mine. Este o familie mare, nu biologică, dar sufletească, în care ne rugăm unii pentru alții. Când cineva

apropiat mie trece printr-un moment greu — chiar și cei de la liturghia zilnică — îi iau cu mine să facem o plimbare, pentru că toți avem nevoie de ajutor”.

Îngrijirea finală

Întoarcerea lui Manolo acasă a fost dificilă. Câteva luni mai târziu, Eloísa a trebuit să cheme o ambulanță pentru fiul ei, consumat de droguri. A supraviețuit, dar a avut multe alte crize. De mai multe ori a fost anunțată că „fiul tău e într-o stare gravă în cutare loc”, iar ea mergea după el. „Mințea mult, dar îl iubeam atât de mult încât nu puteam să nu am grijă de el.”

Într-o zi, disperată, i-a venit în minte numele unui psihiatru care fusese vecinul ei în copilărie. L-a dus la el și i s-a pus diagnosticul de tulburare bipolară.

Astfel, Eloísa a ajuns să aibă grijă de amândoi. Casa ei avea o singură cameră, așa că a închiriat o altă cameră ieftină în apropiere. Când soțul ei se simțea mai rău, stătea cu ea și fiul ei mergea în camera închiriată; iar când era invers, se schimbau. Așa au trăit un an și jumătate.

Cu îngrijire și dragoste, Sergio s-a recuperat și a continuat să creeze muzică. Marșurile procesionale erau pasiunea sa, iar talentul nu-i lipsea. În octombrie 2020, C. Tangana a ales una dintre piesele sale, “*El Amor,*” pentru a introduce melodia “*Demasiadas mujeres*”.

În februarie, Sergio a murit subit, la 45 de ani. Eloísa nu i-a spus nimic soțului său, care era deja foarte bolnav. Îi ascundea durerea și plângea doar când era singură.

Manolo a murit câteva zile mai târziu, acasă, înconjurat de familie și după ce a primit Ungerea bolnavilor.

Copiii lor îi sunt recunoscători mamei lor, care le-a arătat ce înseamnă să ierți și cât de mult poate realiza iubirea. „Se poate ierta, se poate accepta... Se poate totul! Dumnezeu îți dă harul necesar.”

Cu siguranță, când Sergio a compus “*El Amor*”, s-a gândit la mama lui. Iubirea nu este niciodată prea multă, dar în acest caz, atinge excesul.

Piesa *El amor*, compusă de Sergio

Eloísa i-a fost alături lui Manolo zi și noapte. A angajat o femeie care să stea cu soțul ei o oră pe zi, timp în care ea mergea la Liturghie: „pentru că asta chiar nu puteam s-o las, de acolo îmi iau puterea”. Manolo a

murit câteva zile mai târziu. Acasă, înconjurat de iubirea familiei sale și după ce a primit Ungerea bolnavilor.

Ceilalți copii ai săi îi sunt foarte recunoscători mamei lor, pentru că în ea au văzut ce înseamnă să ierți și ce poate obține iubirea: să găsești fericirea chiar și în mijlocul suferinței. „Se poate ierta, se poate primi... se poate totul! Dumnezeu îți dă harurile necesare. Dumnezeu îți dă totul. Eu sunt frântă, pentru că tot ce s-a întâmplat a fost foarte intens, dar am siguranța de a ști unde sunt și această siguranță este mângâierea și speranța mea. Amândoi au murit înconjurați de afecțiune, de o iubire aproape infinită, și cu privirea îndreptată spre Cer”.

Cu siguranță că atunci când Sergio a compus piesa sa *El amor*, s-a gândit la mama lui. Iubirea nu este niciodată prea mult, dar de data aceasta a atins limita excesului.

.....

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/article/prea-
multa-iubire-sau-povestea-necunoscuta-
din-spatele-videoclipului-lui-c-tangana/](https://opusdei.org/ro-ro/article/prea-multa-iubire-sau-povestea-necunoscuta-din-spatele-videoclipului-lui-c-tangana/)
(04.04.2026)